

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Psalmi, Sev Precationes D. Ioan. Fisheri Episcopi Roffensis

Fisher, John

Lvgdvni, 1572

Psalmvs V. Pro impetranda sapientia diuina.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41688

Domine Deus misericordiæ, qui omnia verbo tuo fecisti, & sapientia tua constituisti hominem:

Deus æterne, & absconditorum cognitor, qui omnia noueris prius quàm fiunt:

Aperi labia mea, & os meum, vt nuntiem laudes nomini tuo.

Cor nouum & spiritum rectum intra me pone, omnèque desiderium prauum procul à me repelle.

Stultus sum ego Domine, & rerum ignarus, & scientia tua non est mecum.

Nescio ego nec intelligo, quoniã hebetudo tanta, vt non videant oculi mei, & cor meum non cognoscat.

Etiam puer sum & paruulus, ignorans ingressum & exitum meum.

Vir pollutis labijs ego, exiguique temporis, & minor ad intellectum legis tuæ.

Da obsecro cor docile seruo tuo, vt sciam quid acceptum sit coram te omni tempore.

Mitte de cælo spiritum sapientiæ tuæ, & sensu illius cor meum imple.

Sapientia tua dat veram scientiam, &
 ex ore

ex ore tuo consilium & intelligentia.

Sapientia tua os mutorum aperit, & linguas infantium eloquentes reddit.

Si quis videtur perfectus inter filios mortalium, si tamen effugerit ab illo sapientia tua, in nihilum computabitur.

Hominibus thesaurus indeficiens est sapientia tua, qua, qui vsi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei.

Quàm bene se habet homo ille, qui ingeniosus est, & qui animam sortitus est sapientia præditam.

Quisnam inter homines consiliū tuum noscit? aut quis poterit cogitare quid velis tu?

Sensum tuum quis intelligat, nisi tu dederis sapientiam illi, & instruas eum per spiritum tuum sanctum?

Nam rationes hominum in multis deficiunt, & parū securæ adinventiones eorum.

Corruptibile enim corpus animum grauat, & terrenum domicilium retardat mentem multa cogitantem.

Supernè consilium & successus, & illic prudentia ac etiam virtus,

Tecum sunt diuitiæ & gloria, opes in;

corruptibiles & iustitia.

Qui te inuenerit, inuenit vitam, & te qui non amat, diligit mortem.

Domine Deus tange os meum, vt recedat iniquitas mea, inhabita cor meum, vt peccata mea purgentur.

In maleuolam animam sapientia non intrat, nec manebit in corpore, quod peccatis subditur.

Doce me Domine Deus ne augetur ignorantia mea, & delicta mea multiplicentur.

Spiritus me doceat quæ tibi placita sunt, & ducat in viam rectam: nam in erroris via diutiùs erraui.

Firmetur sapientia in animo meo, & legem tuam in corde meo scribe,

Super omnia quæ speciosa sunt & pulchra, sapientiã desidero, in comparatione illius diuitias non æstimo.

Quàm amo sapientiam tuam Domine, quæ vnica meditatio mea est!

Quàm dulcia cordi meo eloquia tua! multò magis quàm melori meo.

Verbum tuum pedibus meis lucerna est, & vijs meis lumen.

Magis mihi placet sapientia tua, quàm

millia auri vel argenti.

In via sapientiæ tuæ delector magis,
quàm ingenti diuitiarum copia.

Vtinam dirigantur viæ meæ, vt sapi-
tiam tuam, & sermones tuos discam.

Eloquium tuum ignitum est, hinc fit,
vt vehementer illud cupiam.

O beatum illum quem tu instruis Do-
mine, & in lege tua doctum facis!

Anima eius sapientiam meditabitur,
& lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei in corde suo scribetur, & non
supplantabuntur gressus eius.

O Domine Deus salutis meæ, exaudi
preces meas, & lingua mea misericordias
tuas semper loquetur.

Da sedium tuarum ad sinistram sapien-
tiam, vt bonum & malum discernere pos-
sim, & occulta tua cognoscam.

Reuela oculos meos, vt admiranda
perspiciam, quæ in tua lege sunt.

Memor esto Verbi tui te inuocantis,
nam in illo spem meam posui.

Viam sapientiæ notam fac mihi, &
scientiam tuam ne celes à me.

Fac mecum iuxta misericordiã tuã, &
ne confundas me ab expectatione mea.

Rectè sapere & intelligere doceto me,
nam sapientia tua totum quod volo.

Da verbum tuum in ore meo, & in
corde meo sapientiam tuam fige.

Sapiètia tua cogitationes meas reget,
vt placeant coram oculis tuis semper.

Mirabilia sunt eloquia tua, quapropter
delectatur in eis anima mea.

Sapientia tua perfecta est, scientia tua
lucida, & oculos illuminans.

Amabilia super aurum & gemmas,
& dulciora quàm mel de fauo.

Sapientia tua immaculata, animas cõ-
fortans, eloquium tuum verax, intelle-
ctum docens paruulos.

Quando sciet errans spiritu intelligè-
tiam? & ignorans doctrinam discet?

Quando effundetur de excelso spiri-
tus tuus? quando cor inspicientis scien-
tiam callebit? quando lingua balbutiens
diserta erit?

Paruulus & insipiens sum Domine,
auxilio sit mihi manus tua fortis.

Noui quòd omnia potes, & nihil est
tibi difficile.

Tu magnus es incognoscibilis, & sa-
pientiæ tuæ nullus est numerus.

Annun-

Annuntiaui coram te causam meam,
fac cum seruo tuo iuxta magnam miseri-
cordiam tuam.

Respice ad me, & miserere mei, vt
hoc, quod credens per te posse fieri cogi-
to, perficiam.

Viam sapientiæ tuæ notam fac mihi,
& intellectu illius cor meum imple.

Vocem meam audi secundum miseri-
cordiam tuam Domine, secundum iudi-
cium mecum agito.

Da gloriam nomini tuo Domine, tu
enim solus es bonus & sapiens, & non
est alius præter te Saluator.

Exaudi me Domine propter nomen
tuum, & ne contineas à me misericor-
diam tuam.

Eructabunt labia mea laudem, cum
docueris me sapientiam tuam.

Tum enarrabo mirabilia tua, vt alij
etiam ad te conuertantur.

Et benedicant nomen tuum in sempi-
ternum, & in seculum seculi, Amen.

PSALMVS SEXTVS

vt exaudiatur à Deo.

Domine, exaudi preces meas, & cla-
mor meus ad te perueniat.

D